

דְּמֵאֲרִיחֹן בְּקֶרְבְּנֵיהוֹן וּבְצִלוֹתָא דְדָא אִיהוּ עֲבוֹדַת
הָאָדָם. וְעֵשֶׁב דָּא אֲזִדְמֵן וְאִתְעַתְד לְעֲבוֹדַת הָאָדָם
לְאִתְתַּקְנָא בְּתַקּוּנֵיהּ בְּדָקָא יֵאוּת. וְכֵד אֲנִין מִתְתַּקְנִין
בְּהֵיא עֲבוֹדַת הָאָדָם, לְבַתָּר מִנֵּיחֹו נַפְקִי מִזּוּנֵי
וְטָרְפִין לְעֵלְמָא דְכְּתִיב (תהלים קד) לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן
הָאָרֶץ. וְדָא אִיהוּ עֵשֶׁב מְזִרִיעַ זְרַע, דְּהָא חָצִיר לָא
מְזִרִיעַ זְרַע אִיהוּ אֵלָא אֲזִדְמֵן לְמִיכְלָא דְאִשָּׁא
קְדִישָׁא. וְעֵשֶׁב לְתַקּוּנָא דְעֵלְמָא.

וְכָל דָּא לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. כָּל תַּקּוּנֵין דְּבְנֵי
נְשָׂא דְקָא מְתַקְנָא לְהֵא עֵשֶׁב אֶרֶץ. דְּפוֹלְחָנָא
דְּלֵהוֹן לְמֵאֲרִיחֹן לְסַפְקָא עַל יְדִיהוֹן מִתְהִיא אֶרֶץ
טָרְפִי וּמִזּוּנֵי לְהֵא עֵלְמָא וְלֵאֲתַפְרְכָא בְנֵי נְשָׂא
מִבְּרַבֵּן דְּלַעִיל (דלעילא).

לשון הקודש

זְרַע, אֵלָא מְזִדְמֵן לְמֵאכֵל שֶׁל אִשָּׁ
קְדוּשָׁה, וְעֵשֶׁב לְתַקּוּן הָעוֹלָם.
וְכָל זֶה לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. כָּל
הַתַּקּוּנִים שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם שְׂמֵתַקְנִים אֶת
עֵשֶׁב הָאָרֶץ הַזֶּה, שֶׁעֲבוֹדְתָם לְרַבּוֹנָם
לְסַפֵּק עַל יָדָם מֵאוֹתָהּ אֶרֶץ טָרֵף וּמִזּוּנֹת
לְעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַתְפַּרֵּךְ בְּנֵי אָדָם מִבְּרַכּוֹת
שֶׁל מַעֲלָה.

מִתַּקְנִים תוֹךְ תַּקּוּנֵיהֶם וְעוֹמְדִים לְהַתְתַּקֵּן
בְּשַׁעֲה שְׂבִנֵי אָדָם בְּאִים לְעֲבוֹדַת רַבּוֹנָם
בְּקֶרְבְּנֵיהֶם וּבַתְּפִלָּה, שְׂזוּהֵי עֲבוֹדַת
הָאָדָם. וְעֵשֶׁב זֶה מְזִמֵּן וּמוֹכֵן לְעֲבוֹדַת
הָאָדָם לְהַתְתַּקֵּן בְּתַקּוּנֹו כְּרֵאוּי. וּבְשֵׁהם
מִתְתַּקְנִים בְּאוֹתָהּ עֲבוֹדַת הָאָדָם, אַחַר
כֵּךְ יוֹצִאים מֵהֶם מִזּוּנֹת וְטָרֵף לְעוֹלָם,
שְׂכַתּוֹב (ש) לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. וְזֵהוּ
עֵשֶׁב מְזִרִיעַ זְרַע, שֶׁהֵרִי חָצִיר לָא מְזִרִיעַ

עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי. דְרָגָא עַל דְרָגָא דְכַר וְנוֹקְבָא.
 כְּמָה דְעֵץ פְּרִי אִפִּיק חֵילָא דְעֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי,
 אוּף הָכָא אִפִּיק אִיהוּ. וּמָאן אִיהוּ אֵלִין אַנּוּן פְּרוּבִים
 וְתַמְרוֹת. כְּמָי תַמְרוֹת. אֵלִין אַנּוּן דְסֻלְקֵי בְתַנְנָא
 דְקַרְפְּנָא, וּמִתְתַקְנֵי בְהַדְיָה וְאַקְמָן (נ"א וְאַקְרוּן) תַמְרוֹת
 עֲשׂוּן. וּבְלָתוּ קַיְיִמִין בְּתַקּוּנֵיהוּ לְעַבּוּדַת הָאָדָם, מַה
 דְלֹא קַיְיִמָא בֵּן חָצִיר דְהָא אֲתַעְתַּד לְמִיכַל דְכַתִּיב,
 הִנֵּה נָא בְּהִמּוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ חָצִיר כְּבָקָר (איוב מ)
 יֹאכַל.

עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי דְיוֹקְנָא דְכַר וְנוֹקְבָא. וְדַמּוֹת
 פְּנִיָהֶם פְּנֵי אָדָם. אֵלִין לָאו אַנּוּן פְּאַנּוּן פְּרוּבִים.
 אֵלִין אִפִּי רַבְרָבָן בְּדִיקְנָא חֲתִימָא. פְּרוּבִים אִפִּי זוּטְרֵי
 כַּרְבִּיין. פְּנֵי אָדָם כָּל (ד"י) דְיוֹקְנֵין פְּלִילָן בְּהוּ. פְּנִין
 דְאַנּוּן אִפִּין רַבְרָבִין וּמַצְטִיירִין בְּהוּ צִיּוּרִין גְּלִיפִין

לשון הקודש

בן החציר, שהרי מוכן למאכל, שכתוב
 (איוב מ) הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך
 חציר כבקר יאכל.

עץ פרי עשה פרי - דמות זכר ונקבה.
 ודמות פניהם פני אדם, אלה אינם
 פאותם פרוכים. אלה פנים גדולות
 בדמות חתומה. פרוכים, פנים קטנות
 כמו תינוקות. פני אדם, כל הדמויות

עץ פרי עשה פרי - דרגה על דרגה, זכר
 ונקבה. כמו שעץ פרי מוציא כח של עץ
 עשה פרי, גם כאן הוא מוציא, ומיהו?
 אלה אותם פרוכים ותמרות. מה זה
 תמרות? אלה אותם שעולים בעשן
 הקרבן ומתתקנים יחד עמו ומעמידים
 ונוקראים תמרות עשן, וכלם קימים
 בתקוניהם לעבודת האדם, מה שלא קים

בְּגִלוּפֵי שְׁמָא מְפָרֵשׁ בְּאַרְבַּע סְטִירֵי דְעֶלְמָא מְזַרְחָה
מְעַרְבֵי צְפוּן וְדָרוֹם.

מִיבְּאֵל רְשִׁים רְשִׁימוֹ לְצַד דְּרוֹם. וְכָל אַנְפִּין
מִסְתַּכְּלִין לְגַבִּיהָ. פְּנֵי אֲדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי
שׁוֹר פְּנֵי נֶשֶׁר. אָדָם אִיהוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, וְלֹא אִקְרִי
אָדָם בַּר הֵנִי וּמַעֲיָה אֲעֲטִירָן צִיּוּרִין דְּרַכְבֵּי אֱלֹהִים
רְבוּתִים דְּכַתִּיב, (תהלים סח) רַכֵּב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי
שִׁנְאָן.

שִׁנְאָן כְּלָלָא דְכְּלָהוּ צִיּוּרִין שׁוֹר נֶשֶׁר אַרְיָה. וְ
דָּא אִיהוּ אָדָם (דף יח ע"א) פְּשִׁיטוֹ דְּאֶתְכְּלִיל
כְּחֵדָא בְּרִזָּא דְכַר וְנוֹקְבָא, וְכְּלָהוּ אֶלְפִין וְרַבְּבִין כְּלָהוּ.
נִפְקִי מַהֲנֵי רִזָּא שִׁנְאָן. וּמַהֲנֵי דִיוֹקְנִין מִתְּפָרְשִׁין כָּל
חַד וְחַד בְּסְטִירֵיהוּ כְּמָה דְּאֶתְחִי לֹון.

לשון הקודש

רְבוּתִים, שְׂכַתוּב (תהלים סח) רַכֵּב אֱלֹהִים
רְבוּתִים אֶלְפֵי שִׁנְאָן.

שִׁנְאָן כְּלָל שֶׁל כָּל הַצִּיּוּרִים, שׁוֹר נֶשֶׁר
אַרְיָה. וְזֶהוּ אָדָם, הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁנִּכְלָלָה
בְּאַחַד בְּסוּד זְכָר וְנִקְבָּה. וְכָל הָאֶלְפִים
וְרַבְּבוֹת, כָּלָם יוֹצְאִים מִחֲסוּד הַזֶּה
שִׁנְאָן. וּמִהַדְּמִיּוֹת הִלְלוּ נִפְרָדִים כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּצַדֵּיהֶם כְּמוֹ שְׂרָאוּי לָהֶם.

כְּלוּלוֹת בְּהֶם. בְּגִלְל שְׁהֶם פְּנִים גְּדוּלוֹת
וּמַצְטִירִים בְּהֶם צִיּוּרִים חֲקוּקִים כְּמוֹ
חֲקִיקוֹת שֶׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּאַרְבַּעַת צַדֵּי
הָעוֹלָם, מְזַרְחָה מְעַרְבֵי צְפוּן וְדָרוֹם.

מִיבְּאֵל רוּשֵׁם רְשׁוּם לְצַד דְּרוֹם, וְכָל
הַפְּנִים מִסְתַּכְּלִים אֵלָיו. פְּנֵי אֲדָם, פְּנֵי
אַרְיָה, פְּנֵי שׁוֹר, פְּנֵי נֶשֶׁר. אָדָם הוּא
זְכָר וְנִקְבָּה, וְלֹא נִקְרָא אָדָם פְּרִט לְאַלְהָ.
מַצְטִירִים צִיּוּרִים שֶׁל רַכֵּב אֱלֹהִים

וְאֵלֵינוּ אָנוּן דְּקָא מִשְׁלֵבָן חַד בְּחַד וְכִלְיָל חַד בְּחַד
 לְמַהוּי כָּל חַד וְחַד כְּלִילָן בְּחִבְרִיָּה, שׁוֹר
 נֶשֶׁר אַרְיָ"ה אָדָם אֲתַנְהָגָן בְּרֹזָא דְאַרְבַּע שְׂמָהָן
 וְגַלְיָפָאן סְלָקִין לְאֲתַנְהָגָא וְלֹאֲסַתְפָּלָא.

סְלִיק לְאֲתַנְהָגָא וְלֹאֲסַתְפָּלָא שׁוֹר לְאַנְפֵי אָדָם.
 סְלִיק שְׂמָא חַד מִתְעַטְרָא מְחַקְקָא בְּרֹזָא
 דְתַרְיִן גְּוֹנִין וְאִיהוּ א"ל. כְּדִין אֲתַתְהַדֵּר לְאַחֲזָרָא
 וְכוּרְסִיָּה חָקִיק וְגַלְיָף לִיָּה. וְאֲתַרְשִׁים לְאֲתַנְהָגָא בְּרֹזָא
 דְשְׂמָא דָא.

סְלִיק לְאֲתַנְהָגָא וְלֹאֲסַתְפָּלָא נֶשֶׁר לְאַנְפֵי אָדָם.
 סְלִיק שְׂמָא אַחְרָא מִתְעַטְרָא מְחַקְקָא בְּרֹזָא
 דְתַרְיִן אַנְפִּין גְּוֹנִין לְאֲתַנְהָרָא וְלֹאֲסַתְלָקָא בְּסְלִיקוּ
 בְּעַטְרָא דְלְעִילָא וְאִיהוּ גְּדוּל. כְּדִין אֲתַתְהַדֵּר לְאַחֲזָרָא
 וְכוּרְסִיָּה חָקִיק וְגַלְיָף לִיָּה וְאֲתַרְשִׁים לְאֲתַנְהָגָא בְּרֹזָא

לשון הקודש

לְאַחֲזָרָא, וְהַכְּסָא חוֹקֵק וְגוֹלְפָא אוֹתוֹ, וְנֶרְשָׁם
 לְהַתְנַהֵּג בְּסוּד הַשֵּׁם הַזֶּה.
 עוֹלָה לְהַתְנַהֵּג וְלְהַסְתַּבֵּל נֶשֶׁר אֶל פְּנֵי
 הָאָדָם. עוֹלָה שֵׁם אַחֲרַי, מִתְעַטֵּר מְחַקֵּק
 בְּסוּד שֵׁל שְׁנֵי פְּנִים גְּוֹנִים לְהִיּוֹת מוֹאֵר
 וְלְעֵלוֹת בְּעֵלְיָה בְּעַטְרוֹ שְׁלֹמְעֵלָה, וְהוּא
 גְּדוּל. אִזְ חוּזֵר לְאַחֲזָרָא, וְהַכְּסָא חוֹקֵק
 וְגוֹלְפָא אוֹתוֹ, וְנֶרְשָׁם לְהַתְנַהֵּג בְּסוּד

וְאֵלֵיהֶם הֵם שְׂמֵשְׁלָבִים אֶחָד בְּאֶחָד,
 וְכִלְוִלִים אֶחָד בְּאֶחָד, לְהִיּוֹת כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד כְּלוּל בְּחִבְרוֹ. שׁוֹר נֶשֶׁר אַרְיָ"ה
 אָדָם מִתְנַהֵּגִים בְּסוּד שֵׁל אַרְבַּעַה שְׂמוֹת
 חֻקִּים עוֹלִים לְהַתְנַהֵּג וְלְהַסְתַּבֵּל.
 עוֹלָה לְהַתְנַהֵּג וְלְהַסְתַּבֵּל שׁוֹר אֶל פְּנֵי
 אָדָם. עוֹלָה שֵׁם אֶחָד מִתְעַטֵּר מְחַקֵּק
 בְּסוּד שֵׁל שְׁנֵי גְּוֹנִים, וְהוּא א"ל. אִזְ חוּזֵר

דְּשָׁמָא דָּא.

סָלִיק לְאַתְנַהֲגָא וּלְאַסְתַּכְּלָא אַרְיָה לְאַנְפֵי אָדָם.
 סָלִיק שְׁמָא אַחְרָא מִתְעַטְרָא מִתְחַקְקָא בְרִזָּא
 דְתֵרִין אַנְפִין גְּזוּגִין לְאַתְתַּקְפָּא וּלְאַתֵּי־שָׂרָא בְתוּקְפָּא
 וְאַיְהוּ גְבוּר. כִּדִּין אֶתְהַדַּר לְאַחֲזָרָא וְכוּרְסִיָּה חָקִיק
 וְגַלְיָף לִיָּה וְאַתְרִשִׁים לְאַתְנַהֲגָא בְרִזָּא דְשְׁמָא דָּא.

אָדָם אֶסְתַּכְּל בְּכֹלְהוּ וּבְכֹלְהוּ סָלְקוֹן וּמְסַתְּכְלִין בֵּיהּ.
 כִּדִּין כְּלָהוּ אַעֲטִיירוּ בְּגִלוּפֵיהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא
 בְרִזָּא דְשְׁמָא חַד דְאַקְרִי נֹרָא. וְכִדִּין כְּתִיב עַלֵּיהוּ
 (יחזקאל א) וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּתַאי
 דִּיּוֹקְנָא. וְתַאי דִּיּוֹקְנָא כְּלִיל לִזְוֹן.

וְעַל רִזָּא דָּא אַקְרִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא (נחמיה ט) הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. דְּהָא שְׁמָתָן אֵלִין גְּלִיפִין

לשון הקודש

השם הזה.

עוֹלָה לְהַתְנַהֵּג וּלְהַסְתַּכְּל אַרְיָה אֵל פְּנֵי
 אָדָם. עוֹלָה שֵׁם אַחַר מִתְעַטְר מִתְחַקְק
 בְּסוּד שֶׁל שְׁנֵי פָנִים גְּזוּגִים לְהַתְחַזֵּק
 וּלְהַתִּישָׁר בְּתַקְפָּא, וְהוּא גְבוּר. אִזְ חוּזַר
 לְאַחֲזוֹר, וְהַכְּפֵּא חוּקְק וּגְלוּף אוֹתוֹ, וְגַרְשָׁם
 לְהַתְנַהֵּג בְּסוּד הַשֵּׁם הַזֶּה.

אָדָם מְסַתְּכָל בְּכֹלָם, וְכֹלָם עוֹלִים

וּמְסַתְּכָלִים בּוֹ. אִזְ כְּלָם הַעֲטִירוּ
 בְּחַקִּיקָתָם בְּצִיּוּר זֶה בְּסוּד שֵׁם אַחַד
 שְׁנִקְרָא נֹרָא. וְאִזְ כְּתוּב עַלֵּיהֶם (יחזקאל א)
 וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. כְּלָם כְּלִילִים
 בְּדַמוֹת הַזֶּה. וְהַדַּמוֹת הַזֶּה כּוֹלְלָת אוֹתָם.

וְעַל סוּד זֶה נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
 (נחמיה ט) הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. שְׁתֵּרֵי
 הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ חַקוּקִים הֵם לְמַעַלָּה בְּסוּד

אֲנֹן לְעִיל (לְעִילָא) בְּרֹזָא דְרְתִיבָא עֲלָאָה, כְּלִילָא
בְּאַרְבַּע אַתְּנֹן יְהו"ה דְּאִיהוּ שְׁמָא דְכְּלִיל כְּלָא.
דְּיוֹקְנִין אֲלִין מְחַקְקֹן גְּלִיפִן בְּכוּרְסִיָּא. וְכוּרְסִיָּא
גְּלִיפָא מְרַקְמָא בְּהוּ חַד לְיַמִּינָא וְחַד לְשְׁמַאלָא וְחַד
לְקַמָּא וְחַד לְאַחֹרָא רְשִׁימָא בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֲלָמָא.

כְּרְסִיָּא כַּד סָלְקָא רְשִׁימָא בְּאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין אֲלִין.
אֲלִין אַרְבַּע שְׁמָהֵן עֲלָאִין נְטֻלִין לְהַאי
כְּרְסִיָּא, וְכְרְסִיָּא אֲתְכְּלִיל בְּהוּ עַד דְּנִקְטָא וְלִקְטָא
נְפִשִׁין וְעַנּוּגִין וְכְסוּפִין. פִּינֹן דְּנִקְטָא וְלִקְטָא אֲנֹן
עַנּוּגִין וְכְסוּפִין, נְחַתָּא מְלִיָּא, פְּאִילָנָא דְּמְלִיָּא עַנְפִּין
לְכָל סְטָר וּמְלִי אָבִין (אִיבִין). פִּינֹן דְּנַחְתִּי (דְּנַחְתָּא) נְפִקִי
אֲלִין אַרְבַּע דְּיוֹקְנִין מְצַטִּירִין בְּצִינְרִיָּהוּ גְּלִיפִן
מְנַחְרִין נְצִיצִין מְלַהֲטִין. וְאַנּוֹן זְרַעִין זְרַעָא עַל
עֲלָמָא, כִּדִּין אֲתַקְרִי, עֵשֶׂב מְזַרְיעַ זְרַע, עֵשֶׂב דְּאַנּוֹן

לשון הקודש

הָלָלוּ לֹקְחִים אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, וְהַכֶּסֶף
נִכְלָל בָּהֶם, עַד שְׁלֹקְחָ וְלֹקֵט נְפִשׁוֹת
וְעַנּוּגִים שֶׁל כְּסוּפִים. פִּינֹן שְׁלֹקְחָ וְלֹקֵט
אוֹתָם עַנּוּגִים וְכְסוּפִים, יוֹרֵד מֵלֵא כְּמוֹ
עֵץ שֶׁמֵּלֵא עַנְפִּים לְכָל צֶדֶד וּמֵלֵא פְרוֹת.
פִּינֹן שֶׁהוּא יוֹרֵד, יוֹצֵאִים אַרְבַּע הַדְּמִיּוֹת
הָלָלוּ מְצַרִּים בְּצִינְרִיָּהֶם חֲקוּקִים מְאִירִים
נוֹצְצִים מְלַהֲטִים, וְהֵם זוֹרְעִים זְרַע עַל

הַמְרַכְבֵּה הָעֲלִיוֹנָה, כְּלוּלָה בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת יְהו"ה, שֶׁהוּא הַשֵּׁם שְׁכּוּלֵל הַכֹּל.
הַדְּמִיּוֹת הָאֵלֶּה מְחַקְקוֹת וּגְלוּפּוֹת בְּכֶסֶף,
וְהַכֶּסֶף חֲקוּק מְרַקֵּם בָּהֶם, אֶחָד לְיָמִין
וְאֶחָד לְשְׁמַאל וְאֶחָד לְפָנִים וְאֶחָד
לְאַחֹר, רְשׁוּם בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.
הַכֶּסֶף, כְּשֶׁהוּא עוֹלָה, רְשׁוּם בְּאַרְבַּע
הַדְּמִיּוֹת הָלָלוּ. אַרְבַּעַת הַשְּׁמוֹת הָעֲלִיוֹנִים

זרעין זרעא על עלמא.

נפקא (בין) דיוקנא דאדם דכליל כל דיוקנין. בדין
 כתיב עין פרי עושה פרי למינו. אשר זרעו
 בו על הארץ. לא אפיק זרעא אלא לתועלתא. על
 הארץ אשר זרעו בו דיוקא. מכאן דלית רשו לבר
 נש לאפקא זרעא מניה לבטלא. תציר (נשא דשא) (רזא)
 דהכא לאו איהו מזריע זרע. ובגין כך אתבטל ולא
 קיימא בקיומא פהני אחרנין. דלית ליה דיוקנא
 לאצטירא ולא תגלפא בדיוקנא וצירא כלל. אלא
 אתחזון ולא אתחזון. כל אנון דלא אצטירו בצירא
 ודיוקנא לית לון קיומא. קיימי לפום שעתיא
 ואתאכילו באשא דאכלא אשא ומתדרין כמדלקדמין
 וכן בכל יומא.

לשון הקודש

של כאן אינו מזריע זרע, ולכן התבטל
 ולא עומד בקיומו כמו האחרים האלה,
 שאין לו דמות להצטיר ולהחזק בדמות
 וציר כלל. אלא נראים ולא נראים. כל
 אותם שלא הצטירו בציר ודמות, אין
 להם קיום. עומדים לפי שעה ונאכלים
 באש אוכלת אש, וחוזרים כמו קדם וכן
 בכל יום.

העולם, ואז נקרא עשב מזריע זרע,
 העשב שהם זורעים זרע על העולם.
 בין שיוציאת דמות אדם שכוללת כל
 הדמיות, אז כתוב עין פרי עשה פרי
 למינו אשר זרעו בו על הארץ. לא מוציא
 זרע אלא לתועלת, דוקא על הארץ אשר
 זרעו בו. מכאן שאין רשות לכן אדם
 להוציא זרע ממנו לבטלה. התציר (סוד)

בַּר נָשׁ לְתַתָּא אֵית לִיה דְּיוֹקְנָא וְצִיּוּרָא, וְלֹא אִיהוּ
בְּקִיּוּמָא כְּגוּוּנָא דְּהַנִּי דְּלַעֲלָא. צִיּוּרָא וְדִיּוֹקְנָא
דְּלַעֲלָא (דְּלַעֲלָא). מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוֹן כְּמַה דְּהוּיִין בְּלֹא
מְלַבּוּשָׁא אַחְרָא לְאַצְטִירָא. וּבְגִין כֹּךְ אֲנּוּן בְּקִיּוּמָא
תְּדִיר. צִיּוּרָא דְּאָדָם לְתַתָּא מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוּ
בְּמְלַבּוּשָׁא וְלֹא כְּגוּוּנָא (כְּגוּוּנָא) אַחְרָא, וּבְגִין כֹּךְ קִיּוּמִין
בְּקִיּוּמָא זְמַן וְעֵדָן. וּבְכָל לַיְלִיא וְלַיְלִיא מִתְפַּשֵּׁט רוּחָא
מִהָאִי מְלַבּוּשָׁא וְסֻלְקָא (לַעֲלָא). וְהָהוּא אִשָּׁא דְּאֶכְלָא
אֶכִּיל לִיה. וּבְתַר אַתְהֵדֵר כְּמִלְקַדְמִין וּמְצַטִּירִין
בְּלַבּוּשֵׁיהוּ. וּבְגִין כֹּךְ לִית לֹון קִיּוּמָא כְּאֲנּוּן דְּיוֹקְנִין
דְּלַעֲלָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (אִיכָה ג) חֲדָשִׁים לְבַקָּרִים. בְּנֵי
נִשָּׂא דְּאֲנּוּן חֲדָשִׁים בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא. (דף יט ע"ב) מֵאִי
טַעְמָא, רַבָּה אֲמוּנַתְךָ, רַבָּה אִיהוּ וְלֹא זְעִירָא.

רַבָּה אֲמוּנַתְךָ וְדָאִי רַבָּה דִּיכְלָא לְנִטְלָא כָּל בְּנֵי

לשון הקודש

אש אוכלת, אוכלת אותו. ואחר כך חוזרים כמו מקדם ומצטירים בלבושיהם, ולכן אין להם עמידה כמו הדמיות הללו שלמעלה, ועל זה פתוב (איכה ג) חדשים לבקרים, בני אדם שהם חדשים בכל יום ויום. מה הטעם רבה אמונתך? רבה היא ולא קטנה.

רבה אמונתך, ודאי גדולה, שיכולה לקחת כל בני העולם ולהכלילם בתוכה

בין אדם למטה יש לו דמות וציור, ואינו בקיום כמו של אלה שלמעלה. ציור ודמות שלמעלה מצטירים בציוריהם כמו שהיו בלי מלבוש אחר להצטור, ולכן הם בקיום תמיד. הציור של אדם למטה, מצטירים בציוריהם במלבוש ולא בגון אחר. ולכן עומדים בקיום של זמן ועדן, ובכל לילה ולילה מתפשט רוח מהמלבוש הזה ועולה ולמעלה. ואותה

עֲלֵמָא וְלֹא־אֲכַלְלָא לֹון בְּגִיּוּזָה עֲלָאָה וְתַתְּאָה. אֶתֶר רַב
 וְסִי אִיהוּ דְכְּלִיל כְּלָא וְלֹא אֶתְמַלִּיָּא יִתִּיר. וְרָזָא דָּא
 כָּל הַנְּחָלִים הַזֹּלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מְלֵא
 (קהלת א) וְגו' אֶזְלִי לְגַבֵּי יַמָּא וַיִּמָּא נָטִיל לֹון וְאָכִיל לֹון בְּגִיּוּזָה
 וְלֹא אֶתְמַלִּיָּא. וּבִתֶּר אֶפְיִק לֹון בְּמִלְקָדְמִין וְאֶזְלִי.
 וּבְגִין דָּא רַבָּה אָמוּנְתָךְ.

בְּיוֹמָא דָּא כְּתִיב כִּי טוֹב כִּי טוֹב תִּירִי זְמַנִּי. בְּגִין
דְּיוֹמָא דָּא אֶחִיד לְתֵרִין סְטָרִין וְאַפְרִישׁ
מַחְלֻקָתָא. אָמַר לְהַאי סְטָרָא כִּי טוֹב וְלְהַאי סְטָרָא
כִּי טוֹב וְאַסְפִּים בִּינֵיהוּ. וּבְגִין כְּךָ אֵית בֵּיה תִּרִין
זְמַנִּין וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר. הֲכָא רָזָא דְשָׂמָא דְאַרְבַּע אֲתוּן
גְּלִיפָא מִחֻקָּא סְלִיק לְתֵרִיסַר אֲתוּן בְּאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין
בְּאַרְבַּע סְטָרִין רָשִׁים עַל כּוּרְסֵיָא קְדִישָׁא:

לשון הקודש

בְּגִלל שְׁיוּם הָזֶה אַחוּז לְשַׁנֵּי צַדִּים
 וּמִפְרִיד מַחְלָקָתָא, אָמַר לְצַד זֶה כִּי טוֹב
 וְלְצַד זֶה כִּי טוֹב, וּמַסְפִּים בִּינֵיהֶם. וְלִכְּנֵן
 יֵשׁ בּוֹ פַּעַמִּים וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר. כָּאֵן הַסּוּד
 שֶׁל שָׁם שֶׁל אַרְבַּע אוֹתוֹת חֻקִּיקָה
 מִחֻקְקַת עוֹלָה לְשֵׁתִים עֲשָׂרָה אוֹתוֹת
 בְּאַרְבַּע דְּמִיּוֹת בְּאַרְבַּעַה צַדִּים רְשׁוּם
 עַל הַכֶּסֶף הַקְּדוּשׁ.

עֲלִיּוּנָה וְתַחְתּוּנָה. מְקוּם גְּדוֹל וְרַב הוּא
 שְׁבוּלָל הַכֵּל וְלֹא מִתְמַלָּא יוֹתֵר, וְסוּד זֶה
 – (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַזֹּלְכִים אֶל הַיָּם
 וְהַיָּם אֵינְנוּ מְלֵא וְגו'. הַזֹּלְכִים לַיָּם, וְהַיָּם
 לֹוקֵת אוֹתָם וְאוֹכֵל אוֹתָם בְּתוֹכוֹ, וְלֹא
 מִתְמַלָּא. אַתֶּר כְּךָ הוּא מוֹצִיא אוֹתָם כְּמוֹ
 מִקְדָּם וְהוֹלְכִים, וּבְגִלל זֶה רַבָּה אָמוּנְתָךְ.
בְּיוֹם זֶה כְּתוּב כִּי טוֹב כִּי טוֹב פַּעַמִּים.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת וְכוּ'. מְאֹרֹת חֹסֶר.
 דְּאִתְּבְּרִי אֶסְכְּרָה לְרַבִּי. דְּבִתְרֵי דְּאִתְּגַנְיִז
 נְהִירוֹ אֹרִי קְדָמָא. אִתְּבְּרִי קְלִיפָה לְמוֹתָא, וְהֵיא
 קְלִיפָה אִתְּפִשֵׁט וְאִפִּיק קְלִיפָה אִתְּרָא. כִּיּוֹן דְּנִפְקֵת
 סְלִקָא וְנִחְתָא מְטַת לְגַבִּי אֲנִפִי זוּטְרִי, כְּעֵצָת
 לְאִתְּדַבְּקָא בְּהוּ וְלֹאֲצִטִּירָא בְּגוּוֹיֵיהוּ וְלֹא כְּעֵצָת
 לְאִפְרָשָׁא מְנִיֵּיהוּ, אִפְרָשׁ לָהּ קְדָשָׁא בְּרִידֵי הוּא מִתְּפָן
 וְנִחִית לָהּ לְתַתָּא, כִּד בְּרָא אָדָם כְּגִין לְאִתְּקַנָּא תַּאי
 כְּהֵא עֲלָמָא.

כִּיּוֹן דְּחִמַּת לְחִוָּה דְּקָא מִתְּדַבְּקָא בְּסִטְרוֹי דְּאָדָם
 דְּשִׁפִּירוֹ דְּלְעִילָא וְחִמַּאת דְּיוֹקְנָא שְׁלִים, פְּרָתָא
 מִתְּפָן, וּכְעֵצָת כְּמִלְקָדְמִין לְאִתְּדַבְּקָא בְּאֲנִפִי זוּטְרִי.
 אֲנִוֹן נְטְרִי תְּרַעִין דְּלְעִיל לָא שְׁבָקוּ לָהּ. גִּזְף קְדָשָׁא
 בְּרִידֵי הוּא בָּהּ וְאִטִּיל לָהּ בְּשִׁפּוּלֵי יַמָּא. וַיִּתְּבַת תְּפָן

לשון הקודש

משם ומוריד אותה למטה, כשברא אדם
 כדי לתקן זה בעולם הזה.

כיוון שראתה את חוה דבוקה בצדו של
 אדם של יפי של מעלה וראתה דמות
 שלמה, פרחת משם, ורצתה כמו מקדם
 להתדבק בפנים קטנות. אותם שומרי
 השערים שלמעלה לא נתנו לה. גוף בהם
 הקדוש ברנך הוא והטיל אותה בשפולי
 הים, וישבה שם עד שחטא אדם ואשתו.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת וְכוּ'. מְאֹרֹת
 חֹסֶר, שְׁנִבְרָאָה אֶסְכְּרָה לְתִינּוּקוֹת.
 שְׂאֵחַר שְׁנִגְנִזוֹ אֹרִי שֶׁל אֹרִי הִרְאִישׁוֹן,
 נִבְרָאָה קְלִפָּה לְמַת, וְאוֹתָהּ קְלִפָּה
 מִתְּפִשֵׁטִת וּמוֹצִיאָה קְלִפָּה אִתְּרַת. כִּיּוֹן
 שִׁיּוּצָאֵת, עוֹלָה וַיּוֹרְדָת, מְגִיעָה לְגַבִּי
 פְּנִים קְטַנּוֹת, רוּצָה לְהִתְדַבֵּק בְּהֵם
 וּלְהִצְטִיר בְּתוֹכֵם, וְלֹא רוּצָה לְהִפְרֹד
 מֵהֵם, מִפְּרִיד אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

עַד דְּחָטָא אָדָם וְאַנְתִּיתִיהּ. כִּדִּין אַפִּיק לָהּ קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מְשַׁפּוּלֵי יַמָּא, וְשִׁלְטָא עַל כָּל אַנּוּן רַבֵּי
 אִפִּי זוּטְרֵי דְבְנֵי נָשָׂא דְאַתְחִזּוּן לְאַעֲנָשָׂא בְּחוּבֵי
 דְאַבוּהוֹן. וְאִיהִי אֲזֵלָא מְשַׁטָּא בְּעֵלְמָא. קְרִיבַת
 לְתַרְעֵי גֵן עֵדֶן דְאַרְעָא וְחַמַּת פְּרוּבִים נְטְרֵי תַרְעֵי דִּגֵּן
 עֵדֶן וַיִּתְבֵּא תַמָּן לְגַבֵּי הַהוּא לְהַט הַחֶרֶב בְּגִין דְּהִיא
 נְפַקַת מִסְטָרָא דְהַהוּא לְהַט.

בְּשַׁעֲתָא דְהַהוּא לְהַט אֶתְהַפֵּךְ עֲרַקַת וּמְשַׁטָּטַת
 בְּעֵלְמָא וְאַשְׁתַּבַּחַת רַבֵּי דְאַתְחִזּוּן
 לְאַתְעֲנָשָׂא וְחִיבַת בְּהוּ וּקְטִילַת לוּן. וְדָא אִיהוּ
 בְּגִרְעוּ דְסִיְהָרָא דְאַזְעִירַת נְהוּרָא וְדָא מְאֵרַת פִּד
 אֶתִּילִיד קִין לֹא יִכְלָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ. לְבַתָּר
 אֶתְקְרִיבַת בְּתַדִּיהּ וְאוּלִידַת רוּחִין וְטִיסִין.

לשון הקודש

וַיֵּצֵא מִצֵּד אוֹתוֹ לְהַט.
 בְּשַׁעֲתָא שְׁמַתְהַפֵּךְ אוֹתוֹ לְהַט, בּוֹרַחַת
 וּמְשׁוֹטָטַת בְּעוֹלָם, וּמוּצֵאת תִּינוּקוֹת
 שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנֵשׁ, וְצוֹחֶקֶת בָּהֶם וְהוֹרֶגַת
 אוֹתָם. וְזֵהוּ בְּפִגְיַמַת הַלְבָנָה שְׁהַקְטִינָה
 אֶת אוֹרָהּ, וְזֵה מְאֵרַת. בְּשַׁנּוּלַד קִין לֹא
 יִכְלָה לְהַתְדַּבֵּק בּוּ. אַחַר כֵּן הִתְקַרְבָּה
 אֵלָיו וְהוּלִידַת רוּחוֹת וְשָׂדִים וּמְעוֹפְפִים.

אִז הוּצֵא אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא
 מְשַׁפּוּלֵי הַיָּם, וְשׁוֹלְטָת עַל כָּל אוֹתָם
 תִּינוּקוֹת פְּנִים קְטַנוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם
 שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנֵשׁ בְּחַטָּאי אֲבוֹתֵיהֶם,
 וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטָטַת בְּעוֹלָם.
 מִתְקַרְבַּת לְשַׁעֲרֵי גֵן עֵדֶן שְׁבַאֲרִין וְרוּאָה
 פְּרוּבִים, שׁוֹמְרֵי שַׁעֲרֵי גֵן הָעֵדֶן, וְיוֹשְׁבַת
 שָׁם אֲעַל אוֹתוֹ לְהַט הַחֶרֶב, בְּגִלְל שְׁהִיא

אָדָם מָאָה וּתְלָתִין שָׁנִין שָׁמַשׁ בְּרוּחִין נוֹקְבִין, עַד
 דְּאֵתַת נַעֲמָה וּמָגוּ שְׁפִירוּ דִּילָה טָעוּ בְּנֵי
 הָאֱלֹהִים בַּתְּרָה עֲזִ"א וְעֲזֹא"ל וְאוֹלִידַת מְנִייהוּ. וּמְנָה
 אֶת־פֶּשְׁטוֹ רוּחִין בִּישִׁין וְשָׂדִין בְּעֶלְמָא, דְּאִיהִי אֶזְלַת
 וּמְשׁוֹטְטַת בְּלִילִיא (נ"א בלילית) וְאֶזְלַת בְּעֶלְמָא וְחִיבַת
 (נ"א וְחִיבִין) בְּבְנֵי נָשָׂא וְעַבְדֵי לוֹן דְּאוֹשְׁדוֹן קָרִי. וּבְכָל
 אֶתֶר דְּאֶשְׁכְּחֵן בְּנֵי נָשָׂא נְיִמִין יְחִידָאִין בְּבֵיתָא שָׂרֵן
 עֲלִייהוּ וְאֶחִידֵן לוֹן וּמִתְדַבְּקֵן בְּהוּ וְנָטְלֵי מְנִייהוּ
 תְּאוּבְתָא וְאוֹלִידֵן מְנִייהוּ. וְתוּ פְּנָעִין בֵּיהּ בְּמַרְעִין וְלֹא
 יָדַע. וְכָל דָּא בְּגָרִיעוּ דְּסִיחָרָא.

מֵאֲרַת פִּד אֶת־תַּקְנַת סִיחָרָא, אֶת־הַפְּכֵן אֶתְוּוֹן (תהלים יח)
 אֲמַרְת יי צְרוּפָה. מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוּסִים
 בּוּ. מִגֵּן הוּא עַל כָּל אֲנָוֵן רוּחִין בִּישִׁין וְקַסְטִירִין
 דְּמְשׁוֹטְטֵי בְּעֶלְמָא בְּגָרִיעוּ דִּילָה לְכָל אֲנָוֵן דְּאֶחִידֵן

לשון הקודש

בבית, שורות עליהם, ואוחזות ונדבקות
 בהם, ולוקחות מהם תאוה ומולידות
 מהם, ועוד פונעות בו במחלות, והוא לא
 יודע. וכל זה בפנימת הלבנה.

מֵאֲרַת, כְּשִׁמְתַקְנַת הַלְבָנָה,
 מִתְהַפְּכֹת הָאוֹתִיּוֹת (תהלים יח) אֲמַרְת ה'
 צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוּסִים בּוּ. מִגֵּן
 הוּא עַל כָּל אוֹתָם רוּחוֹת רְעוֹת וּמְזִיקִים
 שְׁמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם בְּפָגִימַתָּה לְכָל אוֹתָם

אָדָם שָׁמַשׁ מָאָה וּשְׁלָשִׁים שָׁנִים עִם
 רוּחוֹת נִקְבוֹת, עַד שֶׁבָּאָה נַעֲמָה, וּמִתּוֹךְ
 יָפְיָה טָעוּ אַחֲרֶיהָ בְּנֵי הָאֱלֹהִים עֲזִ"א
 וְעֲזֹא"ל, וְהוֹלִידָה מֵהֶם. וּמְנָה הַתֶּפְשִׁטוֹ
 רוּחוֹת רְעוֹת וְשָׂדִים בְּעוֹלָם, שְׁהִיא
 הוֹלְכַת וּמְשׁוֹטְטַת בְּלִילָה (נ"א עִם לִילִית)
 וְהוֹלְכַת בְּעוֹלָם וְצוֹחֶקֶת (נ"א וְצוֹחֶקוֹת) בְּבְנֵי
 אָדָם וְעוֹשׂוֹת לָהֶם שְׁיִשְׁפְּכוּ קָרִי. וּבְכָל
 מְקוֹם שְׁנִמְצָאִים בְּנֵי אָדָם יִשְׁנִים יְחִידִים

בִּיהַּ בְּהִימְנוּתֶיהָ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

שְׁלֹמֹה מְלָכָה כַּד נָחִית לְעַמְקָא דְאַגּוּזָא דְכְּתִיב,

אֶל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, נִטַּל קְלִיפָה (שיר השירים ו)

דְאַגּוּזָא וְאַסְתַּכַּל בְּכָל אַנּוּן קְלִיפִין וְיַדַּע (נ"א וְאַסְתַּכַּל דְכָל

אַנּוּן לָא נִבְרָאוּ אֱלֹא מְעִינוּנָא) דְכָל אַנּוּן עֲנוּנִין דְהִנְחֹו רֹחִין

קְלִיפִין דְאַגּוּזָא לָאו אִיהוּ אֱלֹא לְאַתְדַּבְקָא בְּבִנֵי נֶשֶׁא

(נ"א וְלְאַסְתַּכָּה) וְלְאַסְתַּאב לֹון דְכְּתִיב, (קהלת ב) וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי

אָדָם שָׂדֵה וְשָׂדוֹת.

תוֹ תַעֲנוּגֵי בְנֵי אָדָם דְמַתְעַנְגֵי בְשִׁינְתָא דְלִילֵיָא,

נִפְקָא מִנֵּיהּוּ שְׂדֵה וְשָׂדוֹת. וְכֹלָא אֲצַטְרִיךְ

קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַבְרִי בְעֵלְמָא וְלְאַתְקַנָּא עֵלְמָא

בְּהוּ. וְכֹלָא מוֹחָא לְגוּ וְכַמְּה קְלִיפִין חֲפִיָּא לְמוֹחָא.

וְכָל עֵלְמָא כְּהֵא גּוּזָא עֵילָא וְתַתָּא מְרִישׁ רָזָא

דְנִקּוּדָה עֵלְאָה עַד סוּפָא דְכָל דְרַגְיִין. בְּלֵהוּ (דף כ ע"א)

לשון הקודש

אוֹתָם, שְׂפָתוֹב (קהלת א) וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי
הָאָדָם שְׂדֵה וְשָׂדוֹת.

עוֹד, תַעֲנוּגֵי בְנֵי אָדָם שְׂמַתְעַנְגִים בְּשִׁנְת
הַלִּילָה יוֹצֵא מֵהֶם שְׂדֵה וְשָׂדוֹת, וְהַכֹּל
הַצְטְרִיךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא בְעוֹלָם
וְלְהַתְקִין בְּהֶם אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל מוֹחַ
מִבְּפָנִים, וְכַמְּה קְלִפּוֹת חוֹפּוֹת עַל הַמּוֹחַ.
וְכָל עוֹלָם כְּמוֹ זֶה, מַעֲלָה וּמַטָּה מְרִישׁ

שְׂאֵחוּזִים בּוּ בְּאַמוּנַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁירָד לְעַמְקֵי הָאֲגוּז,
שְׂפָתוֹב (שיר ו) אֶל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, לְקַח
קְלִפַּת אֲגוּז וְהַסְתַּכַּל בְּכָל אוֹתָן קְלִפּוֹת,
וְיַדַּע וְנ"א וְהַסְתַּכַּל שְׂכַל אוֹתָם לָא נִבְרָאוּ אֱלֹא
מְעִנוּנֵי שְׂכַל אוֹתָם עֲנוּנִים שֶׁל אוֹתָם
רוּחוֹת קְלִפּוֹת הָאֲגוּז אֵינּוּ אֱלֹא רַק
לְהַדְבֵּק בְּבִנֵי אָדָם וְנ"א וְלְהַסִּימֵם וְלְטַמֵּא

אֵיתוּ דָּא לְבוּשָׁא לְדָא, וְדָא לְדָא. דָּא מוּחָא לְגוּ
 מוּחָא וּקְלִיפָה (כ"א מוּחָא) רוּחָא. דָּא לְגוּ מִן דָּא. וְדָא
 לְגוּ מִן דָּא. עַד דְּאַשְׁתַּכַּח דְּהָא קְלִיפָה לְהָא וְהָא
 לְהָא.

נְקוּדָה קְדָמָא הָוּה נְהִירוּ פְּנִימָא דְלִית לִיה
 שְׁעוּרָא לְמַנְדַּע זְכִיכוּ וְדַקִּיקוּ וְנִקְוֵי דִילִיה.
 עַד דְּאַתְפְּשִׁט פְּשִׁיטוּ. וְהָוּא פְּשִׁיטוּ דְהָיָא נְקוּדָה
 אֲתַעְבִּיד חַד הֵיכְלָא לְאַתְלַבְּשָׁא תְּהִיא נְקוּדָה נְהִירוּ
 דְלָא יְדִיעַ לְסִגְיָא זְכוּכָא דִילִיה.

הֵיכְלָא דְאֵיתוּ לְבוּשָׁא לְהָוּא נְקוּדָה סְתִימָא
 אֵיתוּ נְהִירוּ דְלִית לִיה שְׁעוּרָא. וְעַם כָּל
 דָּא לָא דַּקִּיק וְזָכִיךְ אֵיתוּ כְּהָיָא נְקוּדָה קְדָמָא
 טְמִיר וְנִגְיִז. תְּהִיא הֵיכְלָא אֲתַפְּשִׁט פְּשִׁיטוּ אִוּר
 קְדָמָא. וְתְּהִיא פְּשִׁיטוּ אֵיתוּ לְבוּשָׁא לְהָוּא הֵיכְלָא

לשון הקודש

ואותה התפשטות של אותה נקדה
 נעשית היכל אחד להתלבש אותה
 נקדה, אור שלא ידוע לגדל הזכור שלו.
 תהיכל שהוא לבוש לאותה נקדה
 נסתרת היא אור שאין לו שעור, ועם כל
 זה לא דקיק ומזכך הוא כמו אותה נקדה
 ראשונה טמירה ונגונה. אותו ההיכל
 התפשט התפשטות אור הראשון,

סוד הנקדה העליונה עד סוף כל
 הדרגות. כלם הם זה לבוש לזה, וזה לזה.
 זה מוח לתוך מוח וקלפה רוח. זה לפני
 מזה, וזה לפני מזה, עד שנמצא שזה
 קלפה לזה וזה לזה.

נקדה ראשונה היתה אור פנימי שאין לו
 שעור לדעת הנדבכות ודקיקות ונקיות
 שלו, עד שהתפשטה ממנו התפשטות,

דְּקִיק וּזְכוּד פְּנִימָאָה יְתִיר.

מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֶתְפַּשֵּׁט דָּא בְּדָא וְאֶתְלַבֵּשׁ דָּא
 בְּדָא. עַד דְּאִשְׁתַּכַּח דָּא לְבוּשָׁא לְדָא וְדָא
 לְדָא. דָּא מוּחָא וְדָא קְלִיפָה. וְאָף עַל גַּב דְּדָא
 לְבוּשָׁא. אֶתְעַבִּיד אִיהוּ מוּחָא לְדִרְגָא אַחְרָא. וְכֹלָא
 כְּגוּוּנָא דָּא אֶתְעַבִּיד הָכִי לְתַתָּא. עַד פִּי בְּעָלָם דָּא
 אִיהוּ בַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלֵמָא מוּחָא וְקְלִיפָה רוּחָא וְגוּפָא.
 וְכֹלָא אִיהוּ תְקוּנָא דְעֲלֵמָא.

כִּד הָוֵה סִיחָרָא בְּשִׁמְשָׁא בְּדַבְקוּתָא חָדָא, הָוֵה
 סִיחָרָא בְּנִהִירוּ. בֵּינָן דְּאֶתְפָּרְשָׁא מִן שְׂמִיּוּשָׁא
 וְאֶתְפַּקְדַּת עַל (כָּל) חִילָהָא, אֲזַעֲרִית גְּרָמָה, אֲזַעֲרִית
 נְהוּרָא. וְאֶתְבְּרוּן קְלִיפִין עַל קְלִיפִין לְגַנְיִזוּ דְמוּחָא.
 וְכֹלָא תְקוּנָא דְמוּחָא. וְעַל דָּא יְהִי מְאֵרַת חָסֵר
 (כְּתִיב). וְכֹל דָּא לְתְקוּנָא דְעֲלֵמָא. וְדָא הוּא דְכְּתִיב

לשון הקודש

ואותה התפשטות היא לבוש לאותו
 היכל דקיק ומזכך פנימי יותר.
מכאן והלאה התפשט זה בזה
 והתלבש זה בזה, עד שנמצא זה לבוש
 לזה, וזה לזה. זה מוח וזו קליפה. ואף על
 גב שזה לבוש, נעשה הוא מוח לדרגה
 אחרת. והכל כמו זה נעשה כך למטה,
 עד פי בעולם זה האדם הוא בעולם הזה,

מח וקליפה, רוח ונוף, והכל הוא תקון
 של העולם.
 פשוטיתה הלבנה עם השמש בדבקות
 אחת, היתה הלבנה באור. בין שנפרדה
 מהשמש והפקדה על כל חילותיה,
 הקמינה את עצמה, הקמינה את אורה,
 ונבראו קלפות על קלפות לגניזות המוח.
 והכל תקון של המוח. ועל זה יהי מארת

לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ:

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדֹלִים וַיַּעַשׂ רַבּוּיָא וְתַקּוּנָא דְכָלָא בְּדָקָא יְאוּת. אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדֹלִים בְּקַדְמֵיתָא בְּחַבּוּרָא חָדָא. רָזָא דָּא שְׁמָא שְׁלִים בְּחָדָא יְחוּ"ה אֱלֹהִים אַף עַל גַּב דְּלֹא אִיהוּ בְּאַתְנַגְלִיָּא אֶלָּא בְּאַרְח סְתִים. הַגְּדֹלִים דְּאַתְבְּרִיאוּ (נ"א דְאַתְבְּרִיאוּ) בְּשְׁמָא דָּא כְּדָא לְאַתְקְרִי בְּהוּ שְׁמָא דְכָלָא. מַצְפִּין מַצְפִּין אֲלִין שְׁמַחֵן עֲלָאִין דְּתַלְיִסְר מְכִילֵן דְּרַחֲמִין. הַגְּדֹלִים, אֲלִין אֲתְרִבִּיאוּ וְסִלְקוּן לְעִילָא. בְּנִין דְּאַנּוּן עֲלָאִין מְרָזָא עֲלָאָה וְסִלְקוּן לְתוּעֵלְתָא דְעֲלָמָא דְאַתְקִימָא בְּהוּן עֲלָמִין. בְּגוּוּנָא דָּא שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת תְּרוּוּיָהוּ כְּחָדָא סְלִיקוּ בְּרַבּוּתָא חָדָא.

לָא אֲתִיּוּשְׁב סִיחָרָא לְגַבִּי שְׁמִשָּׂא. דָּא אַכְסִיף מְקַמִּי

לשון הקודש

של הכל. מצפין מצפין אלו שמות עליונים של שלש עשרה מדות הרחמים. הגדלים - אלו התגדלו ועולים למעלה, בגלל שהם עליונים מסוד עליון, ועולים לתועלת העולם שמקנים בהם העולמות. כמו זה שני המארת, שניהם באחד עולים בגדלות אחת.

לא התישבה הלכנה אצל השמש. זו התבישה מלפני זו. הלכנה אמרה (שיר א)

חסר. וכל זה לתקון העולם, וזהו שכתוב להאיר על הארץ.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. וַיַּעַשׂ - רַבּוּיָא וְתַקּוּנָא שֶׁל הַכֹּל כְּרַאוּי. אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים - בְּהַתְחַלָּה בְּחַבּוּרָא אַחַד. סוּד זֶה הַשֵּׁם הַשְּׁלֵם יַחַד הוּי"ה אֱלֹהִים, אַף עַל גַּב שְׁאִינוּ בְּגִלּוּי אֶלָּא בְּדַרְדְּרָא נִסְתָּר. הַגְּדֹלִים - שְׁנַבְרָאוּ וְנ"א שְׁנַתְגַּדְלוּ בְּשֵׁם זֶה כְּזֶה לְהַקְרָא בְּהֵם הַשֵּׁם